

Abstrakt

Odborné recepci díla Václava Hájka z Libočan se dosud vyčítalo nezohledňování dobového rétorického diskurzu, ze kterého *Kronika česká* vycházela. Z rozboru dosavadní kritiky a interpretace Hájkovy kroniky i z excerptce klíčových bodů teorie fikčních světů v této práci vyplývá nedostatek znalostí o raněnovověké diskurzivní praxi, která určovala fikčnost textu/ů, ale též o formální stránce díla. Teprve díky zevrubnému poznání obou těchto aspektů bude totiž možno docílit moderního využití *Kroniky české* a jí podobných děl jako pramenů i jako dílčích kroků v literárním vývoji. Práce sestává z výběru teoretických nástrojů pro odlišení fikčního a nefikčního narativu, přehledu recepcí *Kroniky české* v kompendiích a textech doprovázejících vydání díla a na závěr v syntéze teoretických závěrů a praktických klasifikací Hájkovy kroniky, tedy přináší zhodnocení jejich výpovědní hodnoty ohledně současného (ne)fikčního statutu díla.